

Fingrene med Hensyn til Lovens Overholdelse over for disse, og jeg mener rigtig nok ogsaa, at det herefter maa blive Administrationens og Kontrollens Sag at lempe sig efter Forholdene, hvor saadant er absolut nødvendigt, og der kan uæppe være Tvivl om, at det er nødvendigt i dette Tilfælde; jeg tror, at hverken dette Ting eller Regeringen eller nogen anden vil kunne billige; at man her vedtager en Bestemmelse, som maatte gøre Hundreder af Fiskeres Eksistens umulig; jeg vilde i alt Fald meget beklage, om dette skulde ske, og jeg tør sige paa Udvalgets, ja, jeg tror, jeg næsten tør sige, paa Tingets Vegne, at det bliver virkelig Administrationens, Kontrollens eller den Inspektions Sag, som bliver ansat for at føre Tilsyn med disse Bestemmelser Overholdelse, at lempe sig efter disse Forhold. Om den sidste Del af det ærede Medlems Ændringsforslag, som lyder saaledes: „fjerde Stykke udgaar“, maa jeg derimod sige, at jeg agter at henstille til Udvalget, at det mellem 2den og 3dje Behandling tages under Overvejelse — da det ogsaa fra anden Side er henstillet, at man gør det —, om det ikke kan defineres paa en klarere Maade; det kunde maatte bringes noget i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem ønsker. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, om han ikke efter disse Udtalelser finder sig foranlediget til at tage sit Ændringsforslag tilbage i Stedet for at lade afstemme derover. Jeg maa dog naturligvis som Udvalgets Ordfører anbefale det høje Ting — saaledes som jeg allerede gjorde i Gaar — at vedtage Flertallets Forslag. Det ærede Medlem kom i Slutningen af sit Foredrag til at omtale, at det var heldigt eller ønskeligt, om man søgte at frede de udlegede Kødspætter ovre ved Anholt. Jeg vil sige, at der i den Retning dog er gjort en Del i det foreliggende Forslags § 11, og i Loven om Konventionen med Sverige er der jo sat Fredningsbestemmelser med Hensyn til disse Fjst i Maanederne December, Januar og Februar.

Det Medlem, som dernæst havde Ordet i Gaar, var det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro). Det ærede Medlem anbefalede nogle af ham stillede Ændringer. Jeg skal over for disse tillade mig at bemærke, at Udvalget intet har mod at overveje de af det ærede Medlem foreslaaede Ændringer mellem 2den og 3dje Behandling, og det ærede Medlem kan ogsaa temmelig sikkert gøre sig Haab om at faa vedtaget i alt Fald et Par Stykker af disse. Jeg tillader mig derfor at henstille til det ærede Medlem i Øjeblikket at tage dem tilbage.

Saa, naar jeg siger, at det ærede Medlem kan gøre sig Haab om at faa dem vedtagne — jeg antager, det er det, det ærede Medlem for Ænsens ler ad —, saa er det naturligvis, fordi jeg ikke ser rettere, end at, da baade jeg personlig og Flertallet og den ærede Minister have udtalt sig velvillig over for flere af disse Ændringsforslag, saa tvivler jeg ikke paa, at vi i alt Fald maatte med en Smule Forandringer kunne faa disse Forslag vedtagne til det ærede Medlems Tilfredshed. Jeg tillader mig derfor at henstille til det ærede Medlem, at han paa dette Tidspunkt tager dem tilbage. Det ærede Medlem for Fredericia (Dulsen) kom i Gaar i sit Foredrag til at give mig en Ros, om jeg saa maa sige, som jeg næsten maatte rødme ved. Jeg skal ikke opholde mig ved dette, men skal kun udtale, at naar det ærede Medlem brugte det Udtryk, at det var med en forbausende Lethed, jeg havde kunnet sætte mig ind i de Sager, som her foreligge til Behandling, saa gad jeg nok vide, hvor det ærede Medlem har denne Oplysning fra, det ærede Medlem kan jo ikke vide, om det har været med Lethed, eller om det maatte har været et strengt Arbejde for mig, naar jeg er kommen saa godt ind i Forholdene, som det ærede Medlem nu mente, jeg var, men for øvrigt er dette Udtryk fra det ærede Medlem maatte kun et Ordspil, og jeg skal kun bemærke, at det i alt Fald for mig er en Tilfredsstillelse, at det ærede Medlem har søgt samme Rilde for at komme ind i disse Forhold, som jeg har tilladt mig at benytte, og det kunde jo gerne være, at naar det ærede Medlem fremdeles søger samme Rilde, vil han kunne komme til at behandle dette Spørgsmaal med samme Lethed, som det ærede Medlem mener, at jeg kan det. Naar det ærede Medlem endvidere mente, at det Ændringsforslag under Nr. 17 til § 6, som er stillet af Mindretallet, baade var klarere, bedre og fyldigere — jeg tror, det var saaledes, det ærede Medlem udtrykte sig — end de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet under Nr. 11—16, saa kan jeg, som alt sagt i Gaar, ikke være enig med det ærede Medlem i dette. Jeg mener, at det af os stillede Forslag er langt klarere og heldigere end det af Mindretallet stillede. Naar nu det ærede Medlem mente, at det vilde være vanskeligt for os her at sidde og afgøre, hvor stor Afstanden skal være mellem Møllegaardene de forskellige Steder i Landet, vil jeg spørge det ærede Medlem, om han ikke tror, det vil være lige saa vanskeligt for det Nævn, som kommer ud og skal bestemme den Ting paa de forskellige Pladser, som det vilde være for os. Det turde være,